

rende for, om folk tager bilen med og tager øl med hjem; så er der jo også andre parametre, som faktisk fylder nok så meget som afgiftsforskellen. Forskellen er 5 kr., og afgiften er alene deraf 1,80 kr. Det siger lidt om, hvad der også sker dernede.

Lad mig også sige til fru Charlotte Antonsen, at det, som skatteministeren lovede, var at leve redegørelse, men det forhindrede jo ikke fru Charlotte Antonsen i at sige, at nu var der tale om en handlingsplan, som der blev givet tilsagn om. Nogle gange virker det, som om man hører det, man gerne vil høre.

Så må jeg sige, at den her diskussion minder meget om mange andre skattediskussioner, vi har haft her i Folketinget. Oppositionen er meget villig til at finde ud af, hvordan man begrænser indtægterne, men når der skal leveres indtægter, synes jeg, man er meget sparsommelig. Det synes jeg har været situationen i lang tid bagud.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det fru Charlotte Antonsen som ordfører.

Charlotte Antonsen (V):

Det ligger klart, at Danmark i år 2003 ikke lænere kan fastholde de relativt høje afgifter på spiritus og cigaretter; så langt har skatteministeren givet forespørgerne ret. Og det er naturligvis tilfredsstillende, al den stund det vil være umuligt at sælge en eneste dansk cigaret i år 2004, hvis vi fortsat har en pris, der er 50 pct. over Tysklands. Det ligger i sagens natur: Cigaretter er langtidsholdbare, og så vil man naturligvis købe alle sine cigaretter i nogle billigere lande.

Så som skatteministeren sagde: For overhovedet at fastholde noget provenu på afgifter på spiritus og cigaretter er man naturligvis i år 2004 nødt til at reducere afgifterne.

For Venstres vedkommende må jeg sige, at der er vi tilfredse med, at vi tilpasser os det øvrige Europa på dette område. I forvejen har vi jo i Danmark i mange, mange år ikke været fuldt med i det indre marked. Vi har altså valgt, at vi skal have en særordning på spiritus og cigaretter med dertil følgende ulemper for befolkningen, som så ikke kan rejse frit over grænsen, og vi er ikke særlig tilfredse med, at danskerne altid skal generes ud over, hvad der er højst nødvendigt.

Særordningen står som sagt for fald i år 2003, og vi mener faktisk, det er o.k., at skattemini-

steren nu har sagt ja til, at der kommer en redegørelse. Vi synes, det er noget stivsindet, når regeringen vil fastholde, at man kun vil komme med en redegørelse inden oktober 2000.

Vi har så den ene oppositionsgruppe, som beder om en handlingsplan, den anden oppositionsgruppe, SF, beder om en vurdering, og vi har en minister, der fastholder, at der skal være tale om en redegørelse. Altså jeg føler lidt, at det er en strid om ord, og det er lidt ejendommeligt for mig at se, at man ikke i højere grad er villig til at bøje sig, al den stund denne opgave er så stor, at vi jo gerne skulle have en stor gruppe af partier med til at løfte den, når vi når derhen.

Noget af det, som jeg stadig væk savner svar på fra regeringen, er, hvad man agter at gøre frem til år 2003, og der vil jeg godt igen spørge skatteministeren: Er det ikke korrekt, at da Danmark indgik aftalen om en forlængelse af det, der dengang var 36-timers-reglen, men som blev til 24-timers-reglen, dengang vi, i 1996, af EU fik lov til at fastholde grebet om de danske borgere i denne sag, da lovede vi samtidig EU-Kommissionen, at vi fra dansk side ville gå ind på, at man gradvis skulle lempe den danske 24-timers-regel? Er det ikke korrekt? Vedstår regeringen ikke det løfte over for EU-Kommissionen? Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål det er: Hvordan agter man at leve op til det løfte? Vil man, som man lagde op til fra regeringens side her i salen i januar 1998, da skatteministeren på det tidspunkt sagde, at der var en sammenhæng mellem bortfaldet af det afgiftsfri salg, som jo altså skete her 1. juli, og lempelsen og tilpasningen af den danske 24-timers-regel, vil man så i tråd med det snart komme med nogle forslag her i salen, som lemper den danske 24-timers-regel? Og i den forbindelse: Hvor agter man at lempe?

Det er klart, at der er nogle provenumæssige problemer forbundet med en reduktion af de danske afgifter, og det var jo også noget, vi drøftede, da sagen blev drøftet i Europaudvalget i november 1996. Dengang fik vi beregninger fra Skatteministeriet, som sagde, at hvis afgiftstilpasningen skete efter den 1. juli 1999 ville der være tale om et manglende provenu på 1,5 til 2 mia. kr.; det var den beregning, Skatteministeriet fremlagde for Europaudvalget i 1996, da vi havde sagen for.

Nu er der selvfølgelig gået nogle år siden november 1996, men det er vel ikke noget, som fører til de helt store udsving, så jeg vil gerne på